

o Ivanu Zbogari in o Preširnovem pismu (dvakrat); 6. Fr. Levec o slikarji Janezu Wolfu in o Knobli (dvakrat); 7. L. Pintar o Lukijanu (dvakrat); 8. Ivan Hribar o svojem potovanju po Srbiji in Bolgariji; 9. Epicharmos ob Emoni-Aquilini; 10. Ant. Raič ob Ivanu Erazmu Tatenbahu. — Vrh tega so govorili dne 18. marcija: Fr. Levec o Jurčiči pisatelji, dr. Vošnjak o Jurčiči politiku; dr. Bleiweis-Trsteniški o Jurčiči mestnem odborniku; dr. Fr. Zupanec o poslednji uri Jurčičevi; Fr. Drenik o Jurčičevem ljubljanskem življenju.

Dramatično društvo v Ljubljani je imelo svoj letošnji občni zbor dne 19. marcija. Priznati moramo, da je slovenska Talija v Ljubljani res prava zapuščena ubožica. Še najboljše, kar je doslej storilo dramatično društvo in na kar sme nekako ponosno biti, to je, da je izdalo lepo zbirko gledaliških iger v svoji „Slovenski Taliji“, ter ž njo oskrbelo repertoar vsaj našim čitalnicam in bralnim društvom. S tem pa še ni pomagano jedinemu slovenskemu gledališču v Ljubljani, s katerim nikakor ne napredujemo. Uzrok ti žalostni prikazni so deloma naše politične razmere, potem pomanjkanje primerne, raznovrstnega repertoarja in priznani faktum, da nimamo vsestransko izobraženega, spretnega dramaturga, ki bi vodil predstave ter skrbel za dobro urejeno dramatično šolo, za boljši gledališki narastaj. S tem nečemo grajati sedanjega vodstva, in tudi ne dozdanjih igralcev, ki v teh kritičnih razmerah oboji storé, kar morejo in z veliko požrtvovalnostjo in pravim domoljubjem skrbé vsaj za to, da slovensko gledališče popolnoma ne zaspí. Volil se je pri občnem zboru nov odbor. Predsednik mu je g. dr. Ivan Tavčar, blagajnik g. dr. Jos. Staré; tajnik g. L. Pintar, odborniki pa gg. dr. Bleiweis-Trsteniški, Jeločnik, Levec, Murnik, Pleteršnik, Stęgnar, Valentinčič in dr. Volčič. Novemu odboru bode prva naloga s posebnim ozirom na Ljubljano preskrbeti nov repertoar in potem ustanoviti v Ljubljani dramatično šolo. V zadnji namen je odbor poslal na Dunaj spretnega igralca g. Ignacija Borštnika, da se tam vsestransko izobrazi v dramatični stroki ter potem v Ljubljani prevzame vodstvo dramatične šole. Ako se nam posreči na oder spraviti primernih novih iger z dobrimi močmi, potem se obudi znova tudi med občinstvom zanimanje do našega gledališča. Da je pa občinstvo doslej precéj malomarno, tega mu ne moremo šteti v zlo; kajti ako se igrajo leta in leta vedno iste igre in še ne vselej posebno srečno in gladko, potem ne moremo in ne smemo vse krivde zvračati na — občinstvo, ki se hoče v gledališči zabavati, a ne dolgočasiti. Dolgčas tudi največjega prijatelja domače Talije požene iz njenega hrama. Ako se v napominjanem oziru preustroji gledališče naše, potem šele se mu je nadejati boljše podpore od občinstva in tudi od deželnega zastopa.

Preširново pismo iz leta 1834.

„Euer Hochwürden!

Lieber Bruder im Weine!

Deine Einwendungen gegen den auf den künftigen Donnerstag d. i. übermorgen projektirten Ausflug auf den groszen Berg Šhmarna góra sind in eine neue Berathung gezogen und unstatthaft befunden worden. Mein Onkel Jakob lässt sich von seinen schwarzberockten Mithrüdern und Mitarbeitern im Weinberge des Herrn erst am künftigen Montage gratuliren, und gibt seine fête erst an diesem Tage, weil der Namenstag erst auf den Freitag fällt, und überhaupt die geistlichen Herren die letzten Tage in der Woche nicht gerne aus ihrem Neste herauskriechen. Dr. Chrobath lässt daher an Dich die Bitte und an Fräulein Nina den Befehl ergehen, Du habest Dich den morgigen Abend hier in Laibach auf dem Raan Haus Nr. 191 im ersten Stocke einzufinden, wo Deiner ein keusches Drs. Bett harren wird,